

rede en Krone, en stor Udgift. Jeg tror ogsaa, at Grunden til, at man har strøget Tilhynet, ligger paa et andet Punkt, som jeg ikke her skal komme nærmere ind paa. Jeg vilde ønske, at man kunde optage dette Spørgsmaal paany, og at man kunde se at faae dette Tilhyn. Skal Lovforslaget gaa, som det er, faar man det jo ikke, men saa tror jeg ikke at være stor Profet for at sige, at saa vil Loven blive tilfidesat i stort Omfang.

Justitsministeren (Mellmann):

Jeg vil tillade mig at bemærke, at jeg skal have min Opmærksomhed henvendt paa det Forhold, der er fremhævet af den næstsidste erede Taler. De øvrige Udtalelser, som ere fremkomne i Anledning af Lovforslaget, skal jeg ikke opholde mig videre ved, men kun gjøre et Par Bemærkninger med Hensyn til det sidst berørte Punkt, som ogsaa flere af de foregaaende Talere berørte, nemlig Spørgsmaalet om Tilhyn. Jeg skal for det Første gjøre opmærksom paa, at der er en af disse Bestemmelser, som stod i Paragrafen fra første Begyndelse af, som man ikke har udsløttet, og det er en Bestemmelse, som formentlig ikke er ganske uden Betydning, nemlig, „at Justitsministeriet er bemyndiget til, forsaavidt Overenskomst uden Udgift for Statskassen kan naaes med de indenlandske Forsikringsforeninger, at benytte disses Mellemkomst ved Tilhynet“. Jeg antager, at det er en Bestemmelse, der ikke vil forblive ganske upraktisk, men at nok forskellige af disse indenlandske Brandforsikrings-selskaber ville gjøre et Forsøg paa i egen Interesse at overtage en Del af dette Tilhyn, som her omtales. — Men dernæst vil jeg ogsaa med Hensyn til § 15 bemærke, at Bekostningshensynet var ganske vist ikke det eneste Hensyn. Det var nok et Hensyn, der spillede en vis Rolle, og som formentlig har været Grunden til det Mellemforslag, der er stillet af Flertallet i Udvalget i det andet Thing, nemlig det Mellemforslag, der gik ind paa, at det skulde være frit, om man vilde tilkalde dette Tilhyn, naar man begyndte et Byggearbejde, eller ikke, saa at man ved at tilkalde Tilhynet opnaaede den Fordel, at man i Forveien forviskede sig om, at man kunde bygge uden at udsætte sig for noget Ansvar. Dette Mellemforslag var ganske vist for en Del motiveret ved Hensynet til Udgifterne, idet jo nemlig, naar dette Endringsforslag var blevet vedtaget, dette Hensyn vilde falde bort, da Ingen fik denne Udgift, som ikke selv vilde have den. Men fra anden Side og navnlig fra

deres Side, som ikke vilde gaa ind paa dette Mellemforslag, fra en Del Medlemmer i Udvalget og forskellige andre Medlemmer, blev det gjort gjældende, ikke alene, at dette særlige Tilhyn medførte en Udgift, men at man ved at indføre det formentlig kom til at svække det Ansvar, som efter Lovgivningen paahviler Haandværkerne. Man gik ud fra, at det Ansvar, der paahviler Haandværkerne, dog i Reglen vilde være den vigtigste Garanti for, at der bliver bygget paa en forsvaret Maade. Som sagt, jeg beklager ogsaa, at man ikke er gaaet ind paa Paragrafen, saaledes som den var foreslaet, skjøndt jeg naturligvis ikke kan være blind for, at der ikke er saa faa Landkommuner her i Landet, hvor det vilde blive vanskeligt at finde virkelig sagkyndige Folk til at overtage dette Tilhyn. Af denne sidste Grund har jeg ment, at det maaste næppe var et Punkt, som havde saa stor Betydning, som man fra anden Side havde ment, saa at Lovforslaget dog kunde siges at repræsentere et ret betydeligt Fremstrid med Hensyn til vort Brandpolitivæsen, selv om man ikke opnaaede at faae dette nye Tilhyn indført. — Med Hensyn til § 1 vil jeg bemærke, at det blev ogsaa ganske vist fra flere Sider gjort gjældende i det andet Thing, at Aldgittere absolut vilde være kostbarere, end det vilde være at fastgjøre Taget med Jerntraad, men det blev dog fra anden Side hævdet, at uanset dette var der visse Egne i Landet, hvor Aldgittere vare meget i Brug, og hvor man havde en vis Tillid til dem, og at det altsaa af Hensyn til disse Steder formentlig vilde være mindre rigtigt ikke at lade dette Alternativ blive staaende; at man kunde benytte Aldgittere, naar man ansaa det for rigtigt. Det vil vel nok ogsaa stille sig saaledes, at disse Aldgittere ikke ville blive benyttede ved ganske smaa Huse, men kun ved større Bygninger af større Værdi. Der blev forøvrigt ogsaa fra en enkelt Side i det andet Thing ved Sagens sidste Behandling der gjort Forsøg paa at hæve denne Bestemmelse for mindre Bygningers Vedkommende, hvis Assurance-sum ikke naaede 1,200 Kr., idet man frygtede for, at Udgifterne for disse vilde blive for trykkende. Men dette Forslag blev, som jeg synes, med Føje forkastet ifølge den Betragtning, at naar man ansaa visse Forholdsregler for nødvendige eller i ethvert Tilfælde for betryggende med Hensyn til at beskytte Mennekeliv, kunde man ikke gjøre Forskjel paa store og smaa Huse og store og smaa Folk, saa maatte man sørge lige saa vel for den Eine som for den Anden,